

КОВАЧ Вілмош Емілович (05. 06. 1927, с. Гать, нині Берегів. р-ну Закарп. обл. — 13. 11. 1977, Будапешт) — письменник, перекладач. Член СПУ (1961). Навч. у торг. школі м. Мукачеве (нині Закарп. обл.), Львів. фінанс.-

екон. інституті. Працював за фахом; 1958–71 — ред. відділу угорськомовної літ-ри видавництва «Карпати». Дебютував 1955 як поет. Писав угор. мовою. Автор поет. зб. «Vallani kell» («Не можна мовчати», 1957), «Tavaszi viharok» («Весняна буря», 1959), «Lázás a föld» («Земля неспокійна», 1962), «Csillagfénynél» («Зоряний вечір», 1968; усі — Ужгород). За роман про морал.-етичні пошуки інтелігенції «Holnap is élünk» («І завтра життя», Уж., 1965; Дебрецен; Уж., 1990) був звинувачений у спотвореному зображенні дійсності повоєн. Закарпаття. Товариство угор. культури Закарпаття 1997 встановило мемор. дошку на будинку, де К. працював у видавництві «Карпати».

Рекомендована література

1. Шкробинець Ю. Очі Вілмоша Ковача // Закарп. правда. 1987, 20 черв.;
2. Хланта І. Літературне Закарпаття у XX столітті: Біобібліогр. показч. Уж., 1995.

І. В. Хланта

Бібліографічний опис:

Ковач Вілмош Емілович / І. В. Хланта // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-7252>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).